

- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, με συνέπεια η απαίτηση δεσμού να θεωρηθεί εν γένει ότι είναι κατάλληλη για την επίτευξη του σκοπού εντάξεως, δύναται, χωρίς να παραβιαστούν το κριτήριο υπάρξεως περιορισμού και η απαίτηση αναλογικότητας:
- (i) να εφαρμοστεί μια πρακτική κατά την οποία, όταν ο σύζυγος που διαθέτει την άδεια διαμονής στο κράτος μέλος (το πρόσωπο αναφοράς) εισήλθε για πρώτη φορά στη Δανία σε ηλικία 12-13 ετών ή αργότερα, δίδεται ιδιαίτερη σημασία, κατά την εκτίμηση του δεσμού του προσώπου αναφοράς με το κράτος μέλος, στο εξής:
 - ή στο αν το πρόσωπο αυτό διέμενε νομίμως στο κράτος μέλος επί μακρό χρονικό διάστημα περίπου 12 ετών,
 - ή στο αν διέμενε και κατείχε σταθερή θέση εργασίας στο κράτος μέλος συνεπαγόμενη σημαντικό βαθμό επαφής και επικοινωνίας με συναδέλφους και πελάτες στη γλώσσα του κράτους μέλους, επί συνεχές χρονικό διάστημα, χωρίς σημαντικές διακοπές, τουλάχιστον τεσσάρων ή πέντε ετών,
 - ή διέμενε και κατείχε σταθερή θέση εργασίας μη συνεπαγόμενη σημαντικό βαθμό επαφής και επικοινωνίας με συναδέλφους και πελάτες στη γλώσσα του κράτους μέλους, επί συνεχές χρονικό διάστημα, χωρίς σημαντικές διακοπές, τουλάχιστον επτά έως οκτώ ετών.
 - (ii) να εφαρμοστεί μια πρακτική κατά την οποία η διατήρηση από το πρόσωπο αναφοράς σημαντικού δεσμού με τη χώρα καταγωγής, μέσω συχνών ή μακράς διάρκειας επισκέψεων στη χώρα καταγωγής, συνηγορεί υπέρ της απόψεως ότι δεν ικανοποιείται η απαίτηση δεσμού, ενώ σύντομες διακοπές ή βραχυχρόνια διαμονή για εκπαιδευτικούς σκοπούς δεν συνηγορούν υπέρ της απόψεως ότι δεν ικανοποιείται η απαίτηση δεσμού.
 - (iii) να εφαρμοστεί μια πρακτική κατά την οποία η ύπαρξη της λεγόμενης καταστάσεως «γάμος, διαζύγιο και νέος γάμος» γέρνει σημαντικά την πλάστιγγα υπέρ της απόψεως ότι δεν ικανοποιείται η απαίτηση δεσμού;

⁽¹⁾ EU:C:2016:247.

⁽²⁾ EU:C:2014:2066.

Προσφυγή της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-91/18)

(2018/C 142/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Κυρατσού και F. Tomat)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία με τη θέσπιση και τη διατήρηση σε ισχύ νομοθεσίας που υποβάλλει

- i. σε συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) μειωμένο κατά 50 % έναντι του κανονικού εθνικού συντελεστή το παραγόμενο από τους «συστηματικούς αποσταγματοποιούς» προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 23 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ ⁽¹⁾ καθώς και βάσει του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ και
- ii. σε περαιτέρω μειωμένο συντελεστή ΕΦΚ το παραγόμενο από «διήμερους» αποσταγματοποιούς προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παράγραφος 1 της Οδηγίας 92/83/ΕΟΚ και σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ ⁽²⁾, καθώς και βάσει του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή απέστειλε στις ελληνικές αρχές την από 24.09.2015 αιτιολογημένη γνώμη, σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα, πρώτον, υποβάλλοντας σε συντελεστή Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) μειωμένο κατά 50 % έναντι του κανονικού εθνικού συντελεστή το παραγόμενο από τους «συστηματικούς αποσταγματοποιούς» προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 23 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ καθώς και βάσει του άρθρου 110 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και δεύτερον, υποβάλλοντας, υπό τους όρους που προβλέπονται στην ισχύουσα εθνική νομοθεσία, το παραγόμενο από τους αποκαλούμενους μικρούς, «διήμερους» αποσταγματοποιούς προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά σε περαιτέρω μειωμένο συντελεστή ΕΦΚ, ενώ τα αλκοολούχα ποτά που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ΕΦΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 19 και 21 σε συνδυασμό με το άρθρο 22 παράγραφος 1 της Οδηγίας 92/83/ΕΟΚ και σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ καθώς και βάσει του άρθρου 110 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Οι νομοθετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που διέπουν την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά δεν προβλέπουν την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά. Επιπλέον, η επιβολή περαιτέρω μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά που παράγουν οι αποκαλούμενοι μικροί «διήμεροι» αποσταγματοποιοί δεν επιτρέπεται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ σε συνδυασμό και με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ. Συνεπώς, στο μέτρο αυτό η ισχύουσα ελληνική νομοθεσία παραβιάζει τις οδηγίες αυτές. Παράλληλα, αντιβαίνει στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ επειδή επιβάλλει βαρύτερη φορολόγηση των εισαγόμενων ομοειδών προς το προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά αλκοολούχων ποτών και αντιβαίνει στην δεύτερη παράγραφο του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ επειδή παρέχει έμμεση προστασία στο προϊόν τσίπουρο/τσικουδιά σε σχέση με άλλα αλκοολούχα ποτά που κατά κύριο λόγο εισάγονται από άλλα κράτη μέλη και βρίσκονται σε σχέση ανταγωνισμού με το εγχώριο αυτό προϊόν.

(¹) Οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά. (ΕΕ 1992 L 316, σ. 21).

(²) Οδηγία 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη. (ΕΕ 1992 L 316, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Köln (Γερμανία) στις 13 Φεβρουαρίου 2018 — Klaus Manuel Maria Brisch

(Υπόθεση C-102/18)

(2018/C 142/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών και προσφεύγων: Klaus Manuel Maria Brisch

Προδικαστικό ερώτημα

Για την αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου κατά το άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 (¹), είναι υποχρεωτική ή μόνον προαιρετική η κατά το άρθρο 1, παράγραφος 4, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) [1329/2014] (²) χρήση του εντύπου IV (παράρτημα 4) που έχει εκδοθεί σύμφωνα με την συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 81, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (ΕΕ 2012, L 201, σ. 107).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1329/2014 της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για τη σύνταξη των εντύπων που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (ΕΕ 2014, L 359, σ. 30).